

Het Meisje zorgt voor een sprookjesachtige sfeer

Cecilia – en het meisje voor ½ dagen, door Orkater

Tekst en regie: Moniek Kramer.
Tournee t/m 31/3. info:
www.orkater.nl ●●●○○

Verbittert zegt de man tegen zijn vrouw: „Ik ben jouw levenslange constipatie.” Hij is aan zijn rolstoel gekluisterd en volledig afhankelijk van verzorging. Ooit heeft zijn vrouw die taak fluitend op zich genomen. Maar nu is de rek eruit en constateert het stel dat de liefde verdwenen is.

Regisseur en auteur Moniek Kramer maakt van *Cecilia – het meisje voor ½ dagen* geen psychologisch drama. Het echtpaar krijgt weinig diepte en vergeleken met dat andere huwelijksdrama *Wie is er bang voor Virginia*

Woolf zijn de dialogen tam. Deze door Orkater uitgebrachte muziektheatervoorstelling moet het vooral hebben van de sfeer. Dromerig, melancholiek en sprookjesachtig is die sfeer, zeker na de komst van *Het Meisje*. Nynke Laverman zingt en speelt haar. Als een liefvallige geest duikt zij uit het donker op: ze personificeert het on-ervulde verlangen, eerst dat van de man, dan dat van de vrouw, net zolang tot hun verlangens elkaar vinden in een optimistische dans.

De muziek van Boudewijn Tarenkeene doet wonderen. Vier okta-ven beslaat het bereik dat Laverman, geschoold in Friese fado, inzet. Het contrast tussen de engelachtige hoogtes en de onpeilbare laagtes zorgt voor rillingen van genot, nog versterkt door het fabelachtige accordeonspel van Oleg Fateev.

Ria Marks als de vrouw en Titus Tiel Groenestege als de man zijn perfect op elkaar ingespeeld: zij kennen elkaar al van het Orkater-drieluik *Valse Wals, Bankstel en Zucht*.

Sensationeel is de inhoud van *Cecilia* niet, maar de subtiele vorm mag er zijn.

ANNERIEK DE JONG